

ger. Jeg vil blot lige trække en Udtalelse frem, der blev fremsat baade af det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) og af det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup), idet de sagde, at der havde været enkelte utilfredse i den senere Tid, og blot der blev en saadan Overtaksationskommission, hvortil de kunde henvende sig, vilde Utilfredsheden forsvinde. Nu er det for det første et Spørgsmaal, om man af Hensyn til disse enkelte utilfredse skal oprette en saadan Overtaksationskommission. Hvis de ikke har Ret, hvis der ikke er begaaet nogen Uretfærdighed imod dem, men de blot i al Almindelighed er utilfredse, er der jo ingen Grund til af Hensyn til dem at lave en Overtaksation. Men naar man siger, at Utilfredsheden vil forsvinde, tror jeg, man ser saa fuldstændig fejl paa det, at der tværtimod vil blive større Utilfredshed, for saa vidt som ikke alene de enkelte, der nu er saa utilfredse, men maaske alle, der overhovedet har faaet deres Sag behandlet ved Taksationskommissionen, og som altsaa ikke er gaaet ind paa det første Forlig, ganske naturligt vil kræve at komme for Overtaksationskommissionen, medens de hidtil har slaaet sig til Ro med den Instans, der er, Taksationskommissionen. Utilfredsheden vil øges, hvad der vil føre til en meget stærk Benyttelse af denne Overtaksationskommission, og den nuværende Taksationskommission vil altsaa i den Forbindelse glide ned til at være af ringere Art end tidligere.

Naar det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds erklærede, at han mente, man skulde have en Bestemmelse om, at de, der tabte deres Sag, skulde betale Omkostningerne, og Frygten for Betaling af Omkostningerne skulde afholde Folk fra at appellere til Overtaksationskommissionen, saa maa jeg sige, at jeg i denne Forbindelse er enig med Forslagsstillerne, der ikke har sat en saadan Bestemmelse op. Det er jo nemlig dyre Omkostninger, hvis der virkelig skal betales, hvad en Overtaksationskommission koster, og det skulde ikke være saaledes, at den fattige stod og maalte ud: Har jeg nu Raad til at faa denne formentlige Uret hævet ved at gaa til en ny Kommission. Man maa ganske sikkert sige, at alle maa have samme Adgang til at gaa til en saadan ny Instans, og saa vil der ogsaa blive en meget stærk Benyttelse af den. Naar man saa tilmed, som ifølge Forslaget, gaar over fra den nuværende upartiske Instans til en mindre upartisk Ret, som skal anerkendes for at være Højesteret i dette Forhold, kan jeg ikke se andet, end at man i Virke-

ligheden er ude at svømme. Saa forlader man en Ordning, der har staaet sin Prøve, og hvor man har bestræbt sig for at udstyre baade 1ste og 2den Instans, baade Ekspropriationskommissionen og Taksationskommissionen, med Medlemmer, der er saa upartiske, som man overhovedet kan faa dem herhjemme, og kommer over til noget, der er daarligere.

Jeg skal indskrænke mig hertil, idet jeg erklærer mig villig til at tilstille Udvalget alle de Oplysninger, det maatte ønske, derunder den Betænkning, der i Fjor blev udarbejdet i Ministeriet, og jeg kan tilføje, at jeg skal være villig til gennem Ministeriets Embedsmænd at være saavel Udvalget som Forslagsstillerne til Hjælp med al den tekniske Assistance, de maatte ønske under Sagens videre Overvejelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Tvede): Den Udtalelse, som den højtærede Minister nu sluttede med, kan jeg sige Tak for. Det vil jo være til god Hjælp for Udvalget at kunne faa baade de bebudede Oplysninger og den Hjælp gennem Ministeriets Embedsmænd, som maatte være fornøden.

Jeg forstaaer saa godt, at den højtærede Minister og det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) ser nogenlunde ens paa denne Sag, idet de vel begge ser den fra Jernbanevæsenets Side. Det er ikke til at undre sig over, da de begge er meget nær knyttet til Jernbanevæsenet. Jeg maa nu sige, at ogsaa jeg ser den noget fra Jernbanevæsenets Side — jeg har i ret lang Tid haft Lejlighed til at beskæftige mig en Del med Jernbaneforhold —, men jeg ser den ogsaa fra de paagældende Grundejerers Side. Nu sagde det ærede 3die Medlem for 4de Kreds, at der har været Tilfælde ved Baneanlæg, hvor der kun var een af samtlige de Lods-ejere, der var Genstand for Ekspropriation, som forlangte Sagen henvist til Taksation. Naar det er Tilfældet, vilde det efter mit Skøn ikke blive mange Sager, der kom til Overtaksation. Det kunde maaske i det omtalte Tilfælde være blevet den ene. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Udgifterne ved Overtaksationen maa jeg sige, at i Forhold til de Millionsummer, som der i Regelen er Tale om ved Jernbaneanlæg, vilde disse Udgifter dog vist blive af en saa forholdsvis minimal Betydning, at det synes mig ikke at burde være afgørende for, om man vil stille sig velvilligt eller mindre velvilligt overfor Spørgsmaalet om Indførelse af en Overtaksation.

Den højtærede Minister mente, at en Overtaksation vilde blive benyttet af mange.